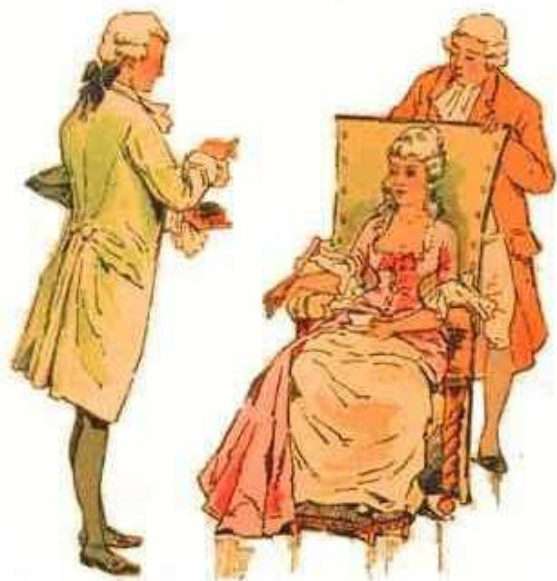

ב-16 בדצמבר 1773 קבוצת אנשי המושבה הבריטית באמריקה הצפונית, מחופשים לאינדיאנים, עלו על ספינות בנמל בוסטון וזרקו לים את כל המטען של תה. הם רוקנו 342 ארגזי תה ששווים הכללי היה כ-10000 לירות סטרלינג. הם עשו זאת כתגובה להטלת מס על תה על ידי המלך ג'ורג' השלישי.

פעולה זו צוינה כתחילת המערכה לניתוק המושבה באמריקה הצפונית מהממלכה הבריטית, ולתחילת מהפכת העצמאות של ארצות הברית.

בשנת 1773 הוציא המלך ג'ורג' השלישי הוראה להטיל מס של שלושה פני על כל ליברה (בערך חצי קילו) של תה הנשלח למושבה באמריקה הצפונית.

למרות התנגדות רבים מהפמליה, המלך, הידוע בתאוותו לממון, לא ויתר והחליט שמיסוי הוא דבר בריא לעם. "לא יתכן" אמר "שלא יהיה מס על טבק או על תה. דברי מותרות כאלה חייבים במיסוי!"

מיהרו כולם

הדבר עורר תגובות נזעמות בעיר בוסטון. גברים ונשים כאחד התרגשו מאוד מהניצול על ידי המלך, שהכביד עליהם את הנוהג המקובל כל כך של שתית תה.

ריטון התחיל בכל העיר, פעמונים צלצלו והפחידו אנשים רבים.

והתייעצו,

המיסוי פגע בציפור הנפש שלהם, במנהג
כמעט קדוש! שלושה פני לכל ליברה של תה!
אוהבי התה ראו שפוגעים בחופש שלהם.

הם הפגינו תחילה בשקט, אך אחר כך
התחילו לחשוב על צעדים חריפים יותר
נגד המיסוי הבלתי צודק.

במיוחד הרגיזו הכרזות שבישרו על הטלת מסים.
תושבי העיר היו נתינים נאמנים של המלך, אך
הכרזות פגעו קשות בגאווה.

התקוממו גם גברות ש
בשעת חמש אחר הצהריים
היה למנהג יום-יומי שלהן.

התקוממו אנשים זקנים ש
אהבו לגימט הת
בין תנומה לתנומה.

אנשי מקום אחדים החליטו להתחפש,
והתלבשו כמו אינדיאנים.

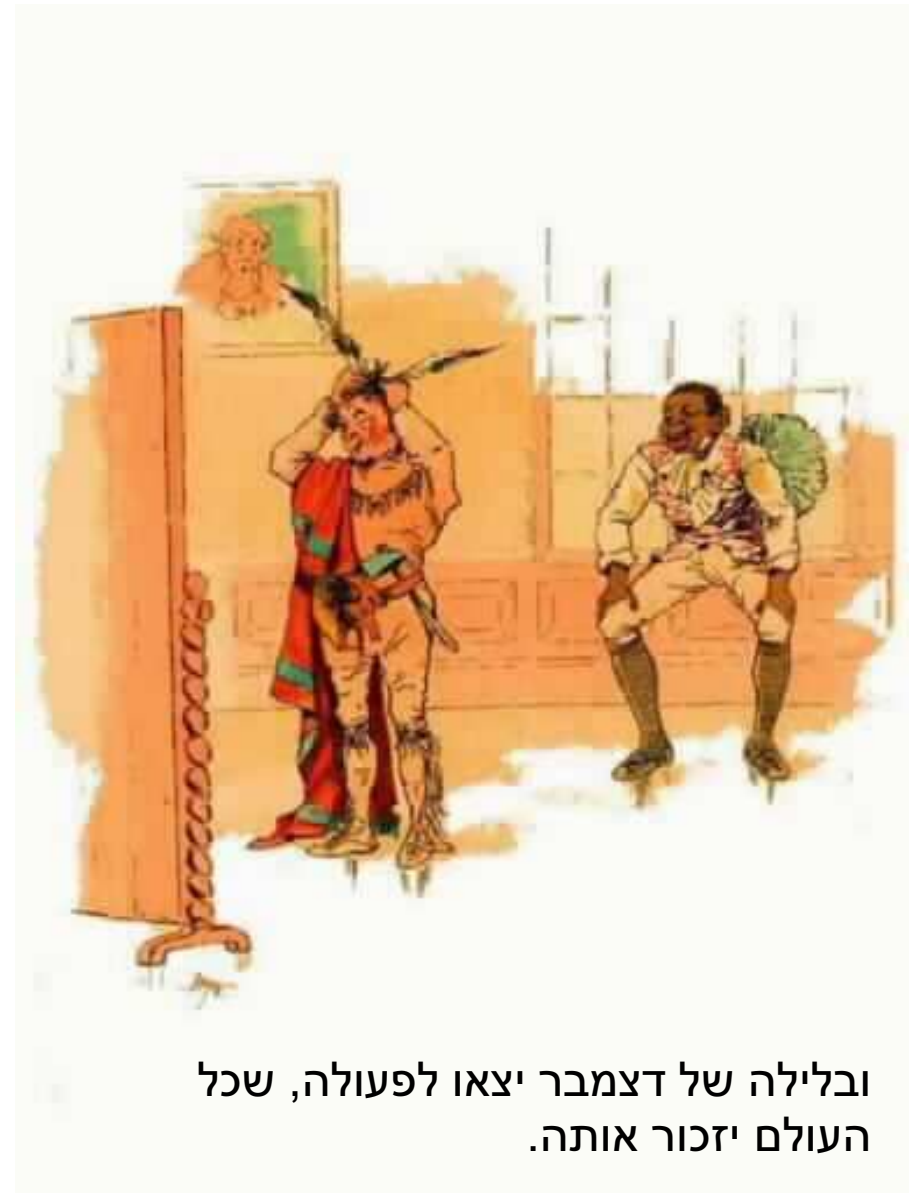
היו נשים שלמען תאוות התה מוכנות היו
לשלם את הפרוטה האחרונה שלהן.

לכן הוחלט למנוע כניסה לנמל מכל הספינות
שבאו עם מטען של תה. כי אחרי שהמטען
פורק, לא היה ניתן למנוע את תשלום המס!

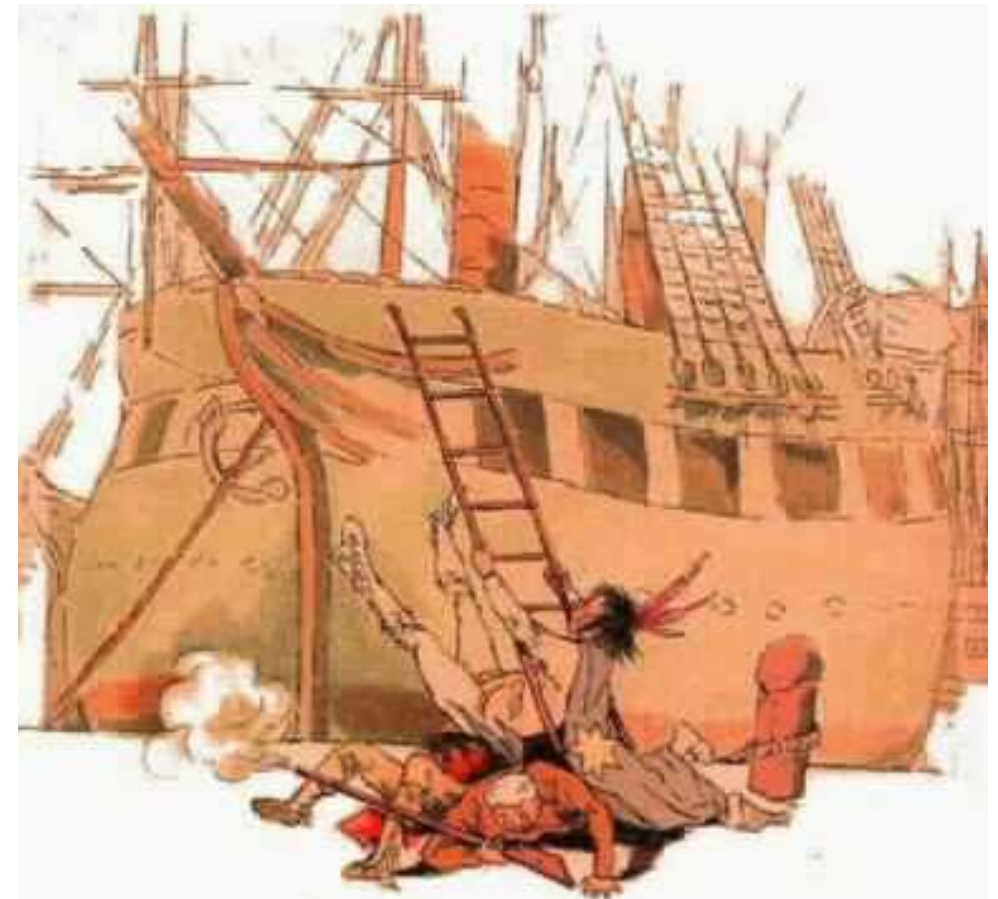
כעשרים מהם התגנבו ועלו בשקט

ובלילה של דצמבר יצאו לפעולה, שכל העולם יזכור אותה.

תוך זמן קצר הצטרפו אליהם גם אחרים וכך התחילה
מסיבת הטה המפורסמת. הם הודיעו בקול רם כי
הפעם את הטה ישטה הנמל של בוסטון.

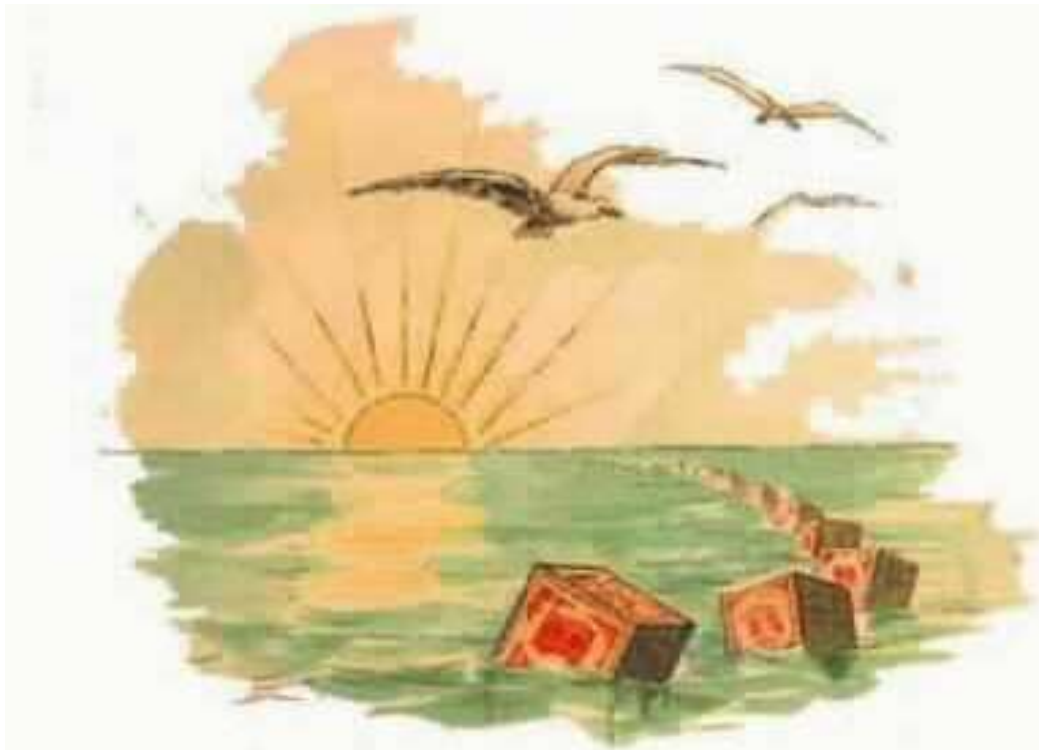

על ספינות שהמתינו לפירוק המטען.

תה סיני או הודי, והשליכו
אותם לים.

הם מצאו את ארגזי התה,

המלך שהוציא את הצו לא חשב אף פעם שלצי
שלו יתווספו מאות ארגזים של תה הצפים בים.

ואם הזדמן ביניהם אחד שרצה לגנוב קצת מהאוצר
הזה, תפסו וגזרו את מעילו כדי לסמן את הנבל.

אך לא בדרכים מלאי שודדים

אנשי המושבה שלחו את תגובתם למלך

כי באוניה איטית נשלח שליח עם איגרת. הוא הגיע ישר לשערי הארמון.

ולא בדואר או טלגרף,

של מסיבת תה מבוסטון
שהראה לו עד כמה שניתן להרגיז את
המושבה באמריקה.

המלך זעם נורא כשהפקיד שלו קרא
המסר

